

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1074/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.36/20 од 01.09.2021. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.78/22 од 27.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 12. октобра 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Радослава Тадића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.36/20 од 01.09.2021. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.78/22 од 27.07.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.36/20 од 01.09.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, те због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и споредна новчана казна у износу од 40.000,00 динара, након чега је окривљени применом одредаба чланова 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено на издржавању казне затвора изречене пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.16/2020 од 30.06.2020. године, и то у периоду од 17.02.2021. године до 12.04.2021. године, те на новчану казну у износу од 40.000,00

динара, коју је дужан да плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико не буде платио новчану казну у наведеном року, суд ће заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати износ од 10.000,00 динара на име паушала, те да оштећеном ББ на име трошкова поступка исплати износ од 114.750,00 динара, све у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Ставом два исте пресуде, према окривљеном је на основу члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр.78/22 од 27.07.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Ваљеу и браниоца окривљеног АА – адвоката Радослава Тадића, а пресуда Основног суда у Ваљеу К бр.36/20 од 01.09.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Радослав Тадић, због битне повреде одредаба кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или према њему одбити оптужбу, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног, јер је окривљени за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика већ два пута правноснажно осуђен, и то пресудом Основног суда у Ваљеу К бр.478/19 од 22.01.2020. године и пресудом истог суда К бр.24/20 од 08.10.2020. године. С тим у вези, у захтеву се истиче да је из изреке ових

пресуда видљиво да је у питању истоветна радња извршења, да су коришћене исте ситуације, те да постоји јединство места и простора извршења дела, као и да су све радње извршене у временској повезаности у току августа, септембра и октобра месеца 2018. године, уз јединствени умишљај окривљеног, а због чега према ставу браниоца радње извршења окривљеног описане у све три пресуде представљају радњу извршења једног продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ. Према ставу браниоца, сходно одредби члана 61. став 6. КЗ, за ново кривично дело чија радња представља радњу извршења продуженог кривичног дела за које је окривљени већ правноснажно осуђен, могуће је водити посебан кривични поступак само у случају ако је поступак за ту радњу извршења покренут после правноснажности осуђујуће пресуде, па како је окривљени све радње извршења фалсификовања исправе извршио у периоду од августа до октобра месеца 2018. године, и за све ове радње је поступак покренут пре доношења правноснажних пресуда од 22.01.2020. године и 08.10.2020. године, суд је био дужан да све ове поступке споји ради доношења јединствене пресуде, што није учинио, а на који начин је учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, оглашавајући окривљеног кривим за кривично дело за које већ правноснажно осуђен.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је за ново кривично дело могуће водити посебан кривични поступак само у случају ако је поступак за ту радњу извршења покренут после правноснажности осуђујуће пресуде, те да је суд био дужан да све поступке против окривљеног споји ради доношења јединствене пресуде, имајући у виду да из одредбе члана 61. став 6. КЗ јасно произилази да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, без обзира када је откривено, представља посебно кривично дело.

Наиме, одредбом члана 61. став 6. Кривичног законика прописано је да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела.

Дакле, иако стоји чињеница да је окривљени за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. КЗ, већ осуђен правноснажним пресудама Основног суда у Ваљеву К бр.478/19 од 22.01.2020. године и пресудом истог суда К бр.24/20 од 08.10.2020. године, те да су све радње извршене у временској повезаности у току августа, септембра и октобра месеца 2018. године, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају не може радити о једном продуженом кривичном делу фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. КЗ, јер дело за које је окривљени АА побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим није обухваћено ранијим продуженим кривичним делима.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, бранилац окривљеног неосновано захтевом указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева, у односу на кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, сматрајући да у погледу овог кривичног дела правноснажна пресуда не садржи разлоге, па како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који јер претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић